

Baden in de overlappende ruimte

**Miles en Matt met
hun Bodice Rocker [1]**

**De Vessel: 400 liter water in
3 centimeter koolstof [2]**

Soms liggen dingen zo voor de hand, dat het vreemd is dat ze nooit eerder zijn verzonnen. Zo is het ook met het pronkstuk van het Britse duo Splinter Works: een hangmat, maar dan gevuld met water.

Erik van den Berg

Als mensen aan een bad denken, denken ze vaak aan ontspanning”, zegt de Britse ontwerper Miles Hartwell. “Maar eigenlijk is dat raar.” Hij laat zich onderuit zakken op zijn stoel, steekt zijn benen naar voren en draait zijn nek zodat zijn hoofd wat ongemakkelijk op de rugleuning komt te liggen. “Zo ervaar ik een bad. Je moet steeds opnieuw kiezen tussen ongemakkelijk zitten of ongemakkelijk liggen. Een keuze tussen last van je rug of een koud bovenlijf. Ik vind het vreemd dat mensen dat als ontspannen ervaren.”

Terwijl hij het vertelt, verschijnt er een kleine twinkeling in zijn ogen. Zijn collega Matt kijkt intussen gemuseerd toe. We ontmoeten de twee Britten in de showroom van Van Marcke in het Belgische Zaventem. Later die dag zullen ze voor het eerst hun Vessel tonen aan de Benelux. Het is het pronkstuk uit hun portfolio; een hangmat waarin je kunt baden, opgehangen tussen de muren van je badkamer. Een mix van minimalisme en luxe, maar bovenal comfort.

Het idee lag al langer op de plank, maar kwam pas tot leven toen het tweetal werd benaderd door een bedrijf dat wilde experimenteren met koolstofvezel; een materiaal dat een decennium terug nog vrijwel uitsluitend werd gebruikt in Formule 1-wagens, maar steeds meer toepassingen krijgt door de bijzondere eigenschappen. Het is bijzonder sterk, maar ook extreem licht.

PROTOTYPE “Het bedrijf gaf ons de vrijheid om te maken wat we wilden”, vertelt Matt. “Dus hebben we een prototype van het bad gemaakt. Gewoon een eerste experiment. Het zag er bijzonder uit, maar qua comfort en productie schortte er nog van alles aan, dus we besloten het er voorlopig bij te laten. We hebben wel een foto op de website gezet en een klein persberichtje verstuurd. In gedachten waren we alweer bezig met de volgende klus, maar toen gingen er ineens mensen bellen. De meesten legden teleurgesteld neer toen ze hoorden dat het om een prototype ging, maar één vrouw nam daar geen genoegen mee en bleef terugbellen.”

“Op een gegeven moment hebben we voorgesteld om het bad in opdracht te gaan maken”, neemt Matt het gesprek over. “We moesten alles nog testen en uitwerken, dus het ging om een waanzinnige prijs. We dachten dan ook nooit meer iets van haar te horen nadat we de offerte hadden gestuurd, maar ze gaf direct haar fiat. Later hoorden we dat ze een aantal hotels bezit in Zuid-Amerika.”

MALLEN Wat volgde was een boeiende fase van experimenteren. Steeds opnieuw maakte het duo mallen. Eerst van hout, later van andere materialen. En keer op keer lieten ze het bad vollopen om er zelf in te gaan liggen. “We wilden het zo dun mogelijk houden, dus het is meerdere malen gebeurd dat we door de onderkant zijn gezakt”, blikt Matt terug “Maar uiteindelijk lukte het om een drie centimeter dik bad te maken, dat meer dan vierhonderd kilo water kan dragen.”

[1]

[2]

Intussen werd het bad een stuk langer dan op de eerste schetsen. Miles: “Daar hadden we geen rekening mee gehouden, maar anders dan bij een gewone hangmat kun je de uiteinden niet gebruiken want daar staat geen water. Daarom is het bad nu minimaal 260 centimeter lang. Dat soort dingen merk je pas als je aan het experimenteren bent.”

AFSCHIETEN Het duo werkt inmiddels al zes jaar op deze manier. “Meestal vinden we elkaars plannen niks”, verklaart Matt. “Het komt bijna elke dag wel een keer voor dat we een idee van de ander afschieten. Maar die spaarzame momenten dat we het wél goed vinden, we-

ten we ook direct dat we iets moois in handen hebben. Zie het als de overlappende ruimte tussen ons. Als we die weten te raken, komen we in een andere dimensie. Dan laten we het liefst alles uit onze handen vallen om het te gaan maken. Als dan later blijkt dat het technisch niet haalbaar is, is het jammer. Maar juist die experimentele fase, daar leer je zo ontzettend veel van.”

Het duo leerde elkaar kennen bij een ander ontwerp-bureau, waar ze allebei in loondienst werkten. Matt kwam er terecht na een studie industrieel design en wat werkervaring als meubelmaker. Miles maakte zijn opleiding nooit af omdat hij liever wilde reizen, maar kreeg desondanks het vertrouwen van de eigenaar.

“Maar na een paar jaar wilden wij een andere richting op”, vertelt Matt. “Wij wilden dingen maken waarover gepraat zou worden. Artistieke sculpturen, bijna theatraal, maar wel functioneel en technisch complex. Dus stonden we voor de keuze; of we schikken ons in de bedrijfsformule, of we beginnen voor onszelf.”

NA WERKTijd “We wilden het laatste, maar we hadden geen klanten en geen geld”, gaat Miles verder. “Nee, zelfs geen portfolio. Dus werkten we 's avonds na werktijd samen aan nieuwe producten. Avond aan avond zaten we te ontwerpen en te filosoferen, meestal met een fles rode wijn erbij.”

Toen er zes producten op de plank lagen, durfden ze het aan. Ze zegden hun contract op, lanceerden een eigen website en langzaam begonnen de opdrachten binnen

**Vessel biedt meer
comfort dan
een kuip [1]**

**Koolstofvezel
geeft kracht en stijl [2]**

Waskom als familielid [3]

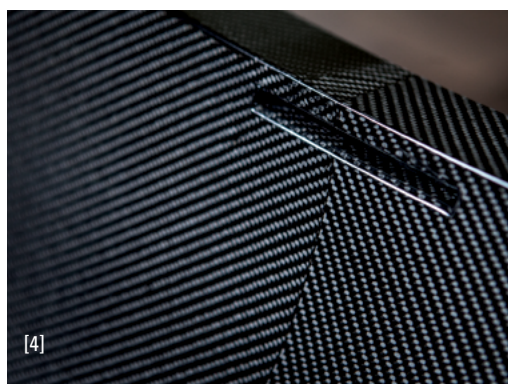
**Koolstofvezel kan
grote krachten aan [4]**

**Een gewone plug in een
bijzonder bad [5]**

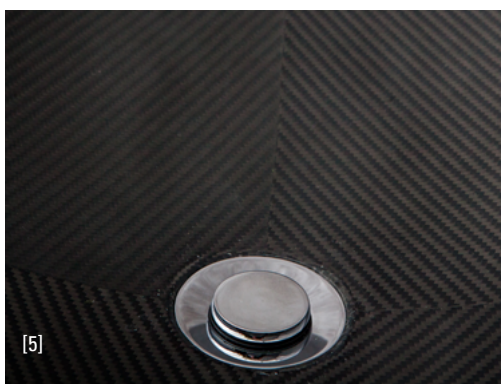
Afvoer in de vrije ruimte [6]

[3]

[4]

[5]

[6]

te druppelen. Maar het duurde tot de Vessel voordat het duo echt naam begon te maken. Inmiddels is er een deal met een fabrikant en is de 'hangmat' overal ter wereld leverbaar. Ergens in het Midden-Oosten is zelfs een gouden exemplaar in gebruik. En het hangbad heeft broertjes en zusjes gekregen. Familieleden die niet per se tussen twee muren hoeven te hangen, zoals een vrijstaand bad, een handwasbakje en een waskom.

GENIETEN "Ik zou graag eens iets willen maken voor een breder publiek", vertelt Miles, als we hem vragen naar zijn ontwerpdromen. "Een keuken of bad is prachtig, maar het wordt uiteindelijk maar door één gezin gebruikt, en daarnaast hooguit door wat vrienden of familieleden. Als we iets in de publieke ruimte mogen maken, zouden veel meer mensen ervan kunnen genieten." "Bijvoorbeeld een nieuwe versie van de Bodice Rocker", vult Matt aan. "Ken je die?" Nog voor we kunnen

antwoorden pakt hij het lepeltje van zijn cappuccinoschoteltje en houdt het een klein stukje boven de tafel zodat alleen de onderkant de tafel raakt. "We hebben een stoel gemaakt die er ongeveer uitziet als deze lepel. Hij kan rechtop staan, maar als je 'm neerlegt, dan verandert-ie in een stoel. Daar houden we van. Projecten op het snijvlak van techniek en..."

Hij wil nog wat zeggen, maar Miles, die al een tijdje naar de lepel heeft zitten kijken, valt hem in de rede. Hij fluistert wat en Matt zegt iets terug. Het gaat te vlug en te veel in dialect om het precies te verstaan, maar ineens lijkt het tweetal geen oog meer voor de rest van de kamer te hebben. Het fluisteren verandert in praten, steeds sneller en harder, waarbij ze één voor één iets zeggen. Blijkbaar heeft de lepel Miles op een idee gebracht. Waarschijnlijk op een van die weinige ideeën die zijn collega ook kan waarderen.

www.splinterworks.co.uk